

**"Bir adamın, bir adama karşı adâveti vardı. O adamın yanında senâkârâne onun düşmanı amel-i salihle, hattâ velâyetle tavsif edildi. O adam kıskanmadı, sıkılmadı..."
Burada anlatılan hâdiseyi nasıl anlamalıyız?**

Adamın verdiği şu cevap zaten işin esasını çok güzel bir şekilde özetliyor:

"Ona dedik: 'Velâyet ve salâhat hadsiz bir hayat-ı ebediyenin pırlantası gibi bir kuvvet ve bir yüksekliktir. Sen buna bu cihette kıskanmadın. Dünyevî kuvvet öküzde ve cesaret canavarda dahi bulunmakla beraber, velâyet ve salâhate nisbeten, bir âdi cam parçasının elmasa nisbeti gibidir.' "

"O adam dedi ki: 'Bir noktaya, bir makama ikimiz bu dünyada gözümüzü dikmişiz. Oraya çıkmak için basamaklarımız da kuvvet ve cesaret gibi şeylerdir. Onun için kıskandım. Âhîret makamâtı hadsizdir. O, burada benim düşmanım iken, orada benim samimî ve sevgili kardeşim olabilir.' "(1)

Kalbi ve vicdanı bozulmamış bir adam, ahirete taalluk eden fazilet ve meziyetlerde haset etmez. Haset, daha çok dünyaya taalluk eden meselelerde oluyor. Bunun sebebi de dünya ve nimetlerinin az, ona talip olanların çok olmasıdır.

Dünya insanın arzu ve emellerinin yanında küçük bir simit gibi kalıyor. Hal böyle olunca, bu simit üstünde kavga ve niza çok oluyor. Hâlbuki cennet ve nimetleri ebedî olduğu için, her insanın arzu ve emeline kâfi geliyor. Bunun için de ahirete taalluk eden meziyet ve faziletlerde haset olmuyor, kavga ve niza çıkmıyor.

Veli veya âlim bir insanı kimse kıskanmaz; herkes ona gıpta ve hürmet eder. Ama zengin, cesur ve makam sahibi olanların kıskanıldığına çok şahit oluruz.

(1) bk. [Lem'alar, Yirminci Lem'a](#).